Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

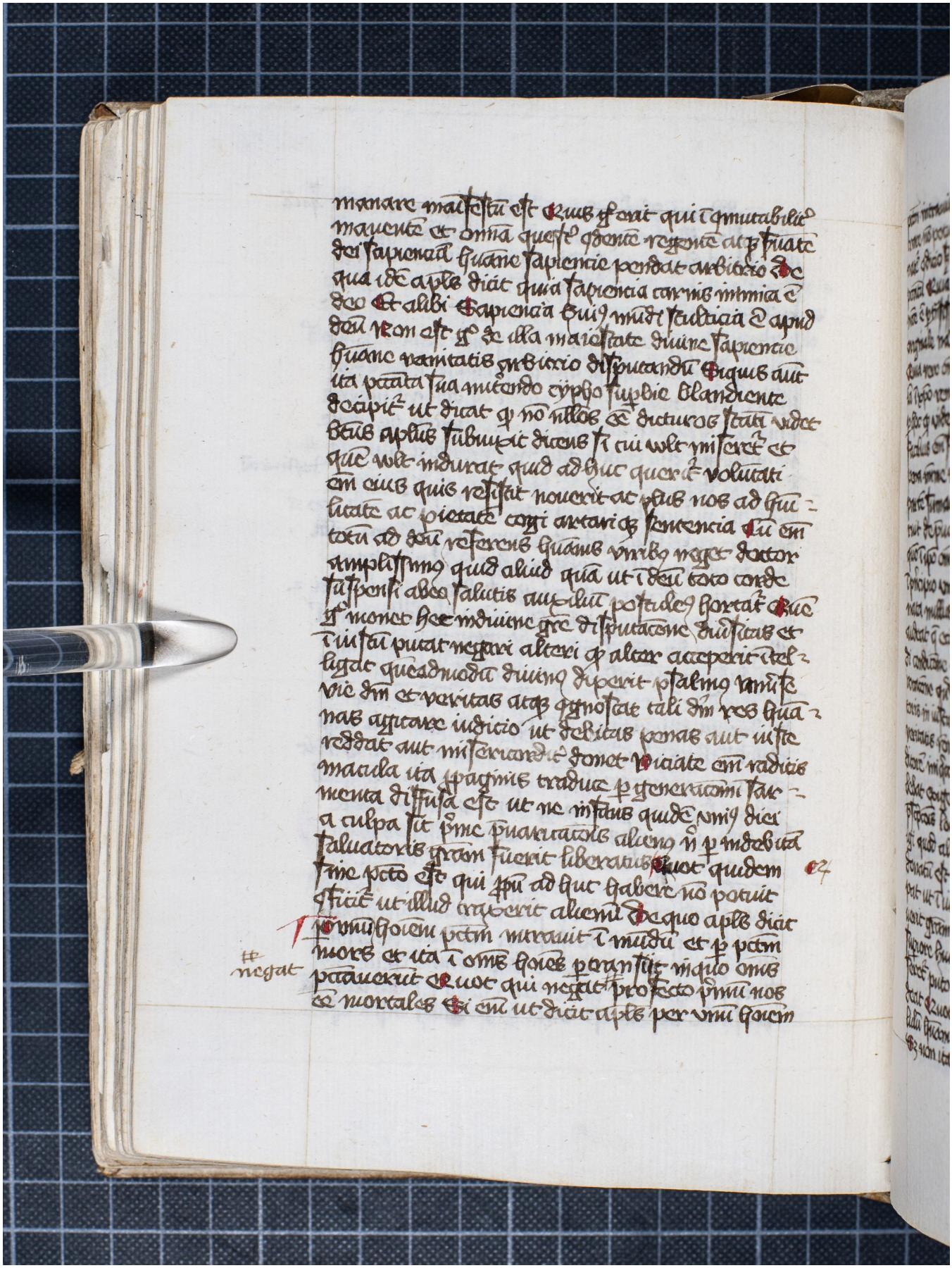

manare manifestu est Quis igitur erit qui immutabilis
maneat et omnia quesit ordine regente atq; pruate
dei sapienti Humane sapiencie pendat arbitrio Ac
qua ide apls dicit quia sapiencia carnis inimica e
deo Et alibi Sapiencia huius mundi stultitia e apud
deum Non est igitur de illa maiestate diuine sapiencie
humane vanitatis arbitrio disputandum Quibus aut
ici peccata sua miscendo cypho suplice blandiente
decipit ut dicat q; no illos et dicturos stati vide
bens apls subiunxit dicens Si cui vult miserit et
quem vult indurat quid adhuc queritis voluntati
em eius quis resistat nouerit ac plus nos ad hui
litate ac pietate cogi arctarique sententia Cu em
totu ad deu referens humanis omnibus negat doctor
amplissimus quid aliud qua ut i deu toto corde
suspensi abeo salutis auxilium potiendi hortat Quo
d monet hoc diuine gre disputatione diuisius et
iustu putat negari alteri q; alter acceperit del
ligat quemadmodu diuino dixerit psalmo iustus
vie dm et veritas atq; agnoscat tali dm nos hua
nas aptare iudicio ut debitas penas aut iuste
reddat aut misericorde donet Vniate em radicis
macula ita pragmis tradue p generacioni sar
menta diffusa est ut ne infans quidem omni dici
a culpa sit pme puacitatis alieno n p mdebit
fine peto est qui spu ad huc habere no potuit
efficit ut illud arripere alterni Decquo apls dicit
Per vnu hominem peccm intrauit i mundu et p peccm
mors et ita i omes homes pertransiit in quo omes
peccauerunt Quod qui negat profecto primu nos
et mortales et em ut dicit apls per vnu hominem

negat